

Mijne Heeren Directeuren, Curatoren,
Professoren, Doctoren en Studenten
aan de Vrije Universiteit,

En voorts gij allen, van wat naam of
rang ook, die deze plechtigheid met
Uwe tegenwoordigheid vereert,

Zeer geachte en zeer gewenschte Toehoorders.

Bijna twintig jaren is het geleden, dat ik mijn arbeid aan de Theologische School te Kampen begon met eene rede over de *Wetenschap der Heilige Godgeleerdheid*. Het was toen de tijd, waarin de Christelijke Gereformeerde Kerk na eene lange worsteling om haar bestaan eene eervolle positie in den lande zich verworven had, en nu in stillen vrede en gestadigen vooruitgang aan eene meer wetenschappelijke opleiding van de aanstaande dienaren des Woords hare zorgen wijden kon. Als in de eerste behoeften van het leven is voorzien, ontwaakt de zucht naar kennis; het bewustzijn onderstelt en volgt het zijn.

Thans sta ik gereed, om het hoogleeraarsambt te aanvaarden aan eene School, die bij hare stichting voornamelijk de beoefening der wetenschap zich ten doel stelde, maar langzamerhand, door de ervaring geleerd, ook met de eischen der practijk meer rekening is gaan houden. Aan de ideale taak, door de wetenschap gesteld, behoeft deze behartiging van het belang der realiteit niet in den weg te staan. Want